

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΗ (Μαρκ. 8, 34 - 9, 1)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Γαλατά, στις 19/9/2004)

Όποιος θέλει

Σήμερα, ακούσαμε στο Ευαγγέλιο κάποια λόγια του Κυρίου, τα οποία ενώ είναι τα γλυκύτερα που μπορεί κανείς να φαντασθεί στον κόσμο, μας φαίνονται δύσκολα και βαριά. Ποιός είναι ο λόγος που μας φαίνονται δύσκολα και βαριά; Μιλάνε για μια αυταπάρηση. Είπε ο Χριστός: «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν».

Τα πρώτα λόγια, ούτως ή άλλως μας είναι γλυκύτερα γιατί λένε: «Όποιος θέλει». Βούρδουλα ο Χριστός δεν έχει. Πίση δεν ασκεί σε κανένα. Ο Θεός, είναι Θεός της ελευθερίας. Και ο Χριστός, είναι ο Υιός της μεγάλης ταπεινώσεως. «Όποιος θέλει να έλθει οπίσω μου, να με μιμηθεί». Πηγαίνω πίσω από κάποιον σημαίνει ότι πάω κοντά του, τον μιμούμαι. Σε τι να τον μιμηθεί κανείς τον Χριστό;

Στην υπακοή που έκανε στον Πατέρα Του.

Για χάρη της σωτηρίας μας, κατέβηκε από τον ουρανό και ήλθε στη γη, όχι να καλοπεράσει, ούτε να πάρει, ας επιτραπεί η έκφραση, ένα καφέ και να φύγει, αλλά ήλθε και υβρίσθηκε και κακοπάθησε και τον εσταύρωσαν. «Όποιος λοιπόν θέλει να 'ρθει κοντά μου».

Αλλά γιατί να πάμε κοντά στον Χριστό; Η απάντηση είναι για να έχουμε ζωή. Τι ζωή; Αληθινή ζωή. Πολλά λέγονται «ζωή» και πολλά τα λένε «ζωή». Αλλά μερικά από αυτά που τα λέμε ζωή, δεν είναι ζωή, είναι θάνατος. Γι' αυτό και ο Χριστός επεξήγησε τα λόγια του. «Όποιος θέλει να «φτειάξει» τη ζωή του, την ψυχή του, την καλή του διάθεση, να κάνει όμορφη εδώ στη γη τη ζωή του, τελικά θα χάσει: ψυχή, ζωή, διάθεση. Και όποιος προτιμήσει ακούοντας τον λόγο μου, και προσπαθώντας να τον κατανοήσει, να χαλάσει τη ζωή του, με την έννοια που το εννοούν μερικοί, εδώ στη γη, αυτός θα διατηρήσει τη ζωή του για πάντα».

Ερώτημα τώρα. Για πόσο θέλεις εσύ τη ζωή σου καλή; Για ένα μήνα, για μια βδομάδα; Θα το δεχόσουν ποτέ άμα σου 'λεγαν, απόλαυσε για λίγο εκείνο και

εκείνο, αλλά μετά θα γίνεις ένας άχρηστος για όλη σου τη ζωή; Ένα διαλελυμένο ον; Που θα υποφέρεις; Που θα μένεις σε ένα κρεβάτι και θα βασανίζεσαι; Θα το έκανες ποτέ; Όχι!

Θέλουμε ζωή, αιώνια ζωή. Παντοτινή ζωή.

Θεμέλιο, η επίγνωση του Χριστού

Αλλά για να προτιμήσει κανείς την αιώνια ζωή, πρέπει πρώτα να διαθέσει λίγη φαιά ουσία. Να κάτσει να σκεφτεί τι είναι αυτή εδώ η ζωή και τι σημαίνει «αιώνια ζωή». Να σκεφτεί ότι το να εμπιστεύεσαι σε κάποιον άνθρωπο, φίλο σου, τον αδελφό σου, την γυναίκα σου, είναι πηγή γαλήνης και ευτυχίας. Και απ' αυτό να πας πιο πέρα και να καταλάβεις ότι η εμπιστοσύνη στον Χριστό είναι κάτι το άπειρα μεγαλύτερο. Γιατί αυτό που λέει το Ευαγγέλιο, «όστις θέλει πίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού», άμα δεν καταλάβεις τι σημαίνει Χριστός και πόσο αξίζει να τον εμπιστευόμαστε, δεν πρόκειται να το αποδεχθείς, και δεν θα πάρεις ποτέ απόφαση να τον ακολουθήσεις ούτε κατά ένα βηματάκι.

Γι' αυτό η πορεία προς την αιώνια ζωή, αρχίζει και τελειώνει από το πόσο αγωνίζεσαι να αποκτήσεις επίγνωση. Να καταλάβεις σωστά τι είναι ο Χριστός για μας. Για να καταλάβουμε τι σημαίνει επίγνωση, θα αναφέρουμε ένα περιστατικό από τους βίους των αγίων.

Στις 3 Μαρτίου, γιορτάζει ο άγιος Κλεόνικος. Μαρτύρησε μαζί με τρεις ακόμη φίλους του. Ήταν όλοι νεαρά παιδιά. Όταν τους έπιασαν και τους πήγαιναν στο δικαστήριο, σαν χριστιανούς, τα παιδιά αυτά γελούσαν ευχαριστημένα.

Τους λέει εκείνος που θα τους δικάζε με εξουσία να κάνει ό,τι θέλει:

-Από γλέντι ερχόσαστε ρε παλιόπαιδα και γελάτε;

Απαντάει ο Κλεόνικος:

-Ναι, από γλέντι ερχόμαστε και σε γλέντι πηγαίνουμε.

Θυμώνει ο άρχοντας των Ρωμαίων και τους λέει:

-Θα σας κάνω κομματάκια παλιόπαιδα και θα σας ρίξω στα σκυλιά να σας φάνε.

Γελάνε οι άγιοι. Και τον δουλεύουν. Εκείνος γίνεται θηρίο, ακούγοντας τέσσερα παιδιά που βαδίζουν για τον θάνατο να γελάνε μαζί του. Γυρίζει φύλλο και τους λέει:

-Κλεόνικε, εγώ σε αγαπάω. Είσαι καλό παιδί. Κάνε μια μικρή θυσιούλα να πας στο καλό, για να εκπληρώσουμε τον νόμο, να είμαι και εγώ καλά και εσύ καλά αφού έτσι διατάζει ο βασιλιάς μας.

Απαντάει ο άγιος Κλεόνικος:

-Γιατί να το κάνω; Για να πάρω τον έπαινό σου; Ο Χριστός θα με φτύνει. Όσο και να με επαινείς εσύ, δεν γίνεται τίποτε. Σιγά άρχοντά μου, να μη σε ακούσω.

Γελάνε και οι άλλοι μάρτυρες, τους πηγαίνουν στα βασανιστήρια και πεθαίνουν για τον Χριστό.

Πώς είχαν το θάρρος και γελούσαν; Είναι εκείνο που είπαμε προηγουμένως. Είχαν επίγνωση τι σημαίνει Χριστός. Είχαν επίγνωση τι σημαίνει αιώνια ζωή. Και γι' αυτό, δεν έπαιζαν με την ψυχή τους.

Γιατί εσύ αδελφέ, βαριέσαι μερικές φορές την Κυριακή να πας στην Εκκλησία; Γιατί ακόμη δεν έχεις καταλάβει καλά, ούτε τι είναι η ψυχή, ούτε τι είναι η αιώνια ζωή, ούτε τι είναι ο Χριστός, ούτε τι είναι η υπακοή στο θέλημα του Θεού. Αυτό φταίει. Τίποτε άλλο.

Φρόντισες να τον γνωρίσεις;

Ας δούμε τώρα έναν άλλο μάρτυρα του Χριστού. Τον άγιο Θεόδωρο τον Τήρωνα. Ο άγιος Θεόδωρος ο Τήρων, όταν τον ρώτησαν:

-Γιατί δεν δέχεσαι να θυσιάσεις στους θεούς της Ρώμης;

Απάντησε:

-Εγώ πιστεύω στον Υιό του Θεού.

Τον ειρωνεύεται ο δικαστής του:

-Αλήθεια, έχει και γιό ο Θεός σου;

-Ναι, του λέει, έχει.

-Και ποιος είναι αυτός;

-Φρόντισε να τον μάθεις.

Τι σοφά λόγια! Όσο ωραία κηρύγματα και αν ακούσουμε, άμα δεν φροντίσουμε να τον γνωρίσουμε τον Χριστό, τα λόγια θα μπαίνουν στο ένα αυτί και θα βγαίνουν από το άλλο. Μπορεί να είναι ωραία λόγια, αλλά δεν θα πάνε παραμέσα.

«Φρόντισε να τον γνωρίσεις», είπε ο άγιος Θεόδωρος. Φρόντισε συ, μόνος σου, να γνωρίσεις τον Χριστό. Κοπιάζεις και αγωνίζεσαι για τόσα. Στενοχωριέσαι για τόσα. Για την ψυχή σου δεν στενοχωριέσαι και για τον Χριστό δεν νοιάζεσαι;

-Και τι θα κερδίσω, λέει ο δικαστής στον άγιο, άμα γνωρίσω τον Χριστό;

Του απάντησε έξυπνα ο άγιος Θεόδωρος:

-Λίγο το έχεις να μάθεις την αλήθεια;

Αλήθεια είναι ο Χριστός.

Υπάρχει χειρότερο και φοβερότερο ψέμα και χειρότερη δυστυχία, από το να έχεις τη ζωή σου βουλιαγμένη στο ψέμα; Να είναι το μυαλό σου στο ψέμα; Η καρδιά σου στο ψέμα; Οι πράξεις σου στο ψέμα; Τα συναισθήματά σου στο ψέμα; Να είσαι όλος ένα ψέμα;

Αν αυτό το εκτιμήσεις σωστά, υπάρχει χειρότερη πίκρα και απογοήτευση;

Ας πάρουμε ένα μικρό παράδειγμα. Έχεις κάποιο φίλο που τον αγαπάς και τον εμπιστεύεσαι πολύ. Ό,τι λέει το δέχεσαι με άνεση και το βάζεις στην καρδιά σου. Και πονάς και υποφέρεις γι' αυτόν επειδή τον αγαπάς και τον έχεις φίλο σου. Ξαφνικά μαθαίνεις ότι είναι ένας μεγάλος υποκριτής που δεν σε αγαπά παρά μόνο με τα λόγια. Τι πίκρα θα γεμίσεις; Τέτοια πίκρα που γίνεται η ζωή σου φαρμάκι. Και μπορεί αυτό το φαρμάκι, να σε φαρμακώνει, για όλη σου τη ζωή.

Φαντάσου τώρα κάτι ανάλογο. Να μάθεις, να καταλάβεις κάποια φορά, ότι είχες λάθος σε όλες σου τις σκέψεις και σε όλες σου τις ενέργειες. Και για βάλε με το νου σου, τι φοβερό που θα είναι αυτό να το καταλάβεις, όχι όσο είναι ακόμη καιρός μετανοίας, όσο είσαι στη γη δηλαδή. Γιατί όσο είσαι εδώ, μπορείς να φωνάξεις έστω και την τελευταία σου στιγμή ένα «μνήσθητί μου Κύριε», σαν τον ληστή και να σε αγαπήσει και να σε ελεήσει και να σε πάρει

κοντά του ο Χριστός. Αλλά βάλε να καταλάβεις ότι ήσουν λάθος μετά τον θάνατο, την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας, που θα δεις τον Χριστό να έρχεται εν δόξη. Τότε η δυστυχία γίνεται χιλιαπλάσια.

Θέλεις; Ανοιχτός ο δρόμος

Τι θέλουμε να πούμε; Ο Χριστός γέμισε στον κόσμο ευεργεσίες. Θα λέγαμε απλά: Άπλωσε στον κόσμο δυο απέραντα τραπέζια. Το ένα γεμάτο με όλα τα νόστιμα φαγητά, που χορταίνουν το στομάχι. Το άλλο, γεμάτο και αυτό, αλλά με όλα τα είδη της πνευματικής ομορφιάς και της ψυχικής ανάπαυσης, που γεμίζουν την ψυχή.

Και μας λέει: «Ό,τι έχει ανάγκη ο καθένας, να διαλέγει και να παίρνει. Όλα χρειάζονται. Αλλά πιο πολύ τα πνευματικά. Όσο περισσότερα πάρετε από αυτά, τόσο καλύτερα».

Μέσα στους βίους των αγίων, αλλά προπαντός μέσα στο άγιο Ευαγγέλιο, διαβάζουμε και βλέπουμε την σοφία του Θεού και τις ευεργεσίες του Χριστού για μας. Ερώτημα: Υπάρχει μεγαλύτερη επιπολαιότητα σε άνθρωπο από το να μην διαβάζει το Ευαγγέλιο; Να μην ψάχνει να βρει τον Χριστό; Υπάρχει χειρότερα χαλασμένο μυαλό, από εκείνο που ακούει τον Χριστό να λέει: «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν» και να κατσουφιάζει και δεν θέλει να τον ακολουθήσει;

Μη ξεχνάμε, ότι από την στιγμή που ένας άνθρωπος λέει «θέλω», ο Χριστός, απλώνει το χέρι Του αοράτως και τον κρατάει. Τον κρατάει από το χέρι, από το μυαλό, από την καρδιά. Και κρατάει και το σώμα του, και τον βοηθεί να ορθοποδήσει. «Μόνο ένα ζητά από εμάς ο Θεός», λέει ένας άγιος. «Θέληση και προθυμία. Όλα τα άλλα θα μας τα δώσει».

Μόνο που το «θέλω» που θα πούμε, να μην είναι ούτε κακομοιρίστικο, ούτε μιας στιγμής. Όχι για μια στιγμή να λέω «θέλω» στο Θεό, και τις εικοσιτέσσερες άλλες ώρες να λέω άλλα «θέλω», σε πράγματα που ο Θεός τα αποδοκιμάζει. και να ψιθυρίζω στην καρδιά μου:

-Άφησέ με ήσυχο Χριστέ μου. Για μένα άλλη είναι η ομορφιά της ζωής.

Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο αν την φτειάξει τη ζωή του, όπως την θέλει εδώ στη γη, αλλά χάσει την αιώνια ζωή; Τι θα δώσει αντάλλαγμα; Με τι θα την πουλήσει την ψυχή του; Τι σοφά λόγια, τι τετραγωνική λογική για κείνους που θέλουν να προβληματιστούν. Αμήν.-